

[Albertsen.]

den. Derfor skal jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at man stemmer for lovforslagene, som indebærer dels en principiel fordel for pensionisterne, dels en vis økonomisk landvinding, som vi anser for rimelig og retfærdig.

Ulla Worm: Da der under udvalgsbehandlingen ikke er fremkommet noget, der ændrer den konservative gruppes opfattelse vedrørende de tre lovforslag om forhøjelserne på 300 mill. kr. til pensionisterne, som i dag er til tredje behandling, kan jeg med det samme sige, at vi ikke stemmer for lovforslagenes vedtagelse.

Når vi i dag i pressen læser, at økonomi- og budgetministeren i regeringen vil fremkomme med et nyt spareforslag på ca. 2 milliarder kr. om året på det nye 3 års budget, og når vi ved, at besparelser er nødvendige allerede i dette finansår, står udgiften på de 300 mill. kr. endnu mere uforståelig for os og ikke alene uforståelig, men uantagelig.

Jeg vil meget gerne stærkt understrege, at det konservative folkeparti er meget positivt og forstående over for vore pensionisters levevilkår, og at vi, som hr. Albertsen sagde man burde, har et åbent sind derfor. Vi vil gerne være med til at gøre det så godt og så retfærdigt som muligt for dem, men i dette tilfælde er det ikke en rimelig forhøjelse af pensionerne, der er på tale, når vi skal se dette i en større sammenhæng, og det skal vi.

Der er andre områder inden for sociallovgivningen, også inden for pensionsområdet, hvor vi så får svært ved at klare de andre vigtige problemer. Jeg ved godt, at for den enkelte pensionist lyder forhøjelsen for hver især ikke af så forfærdelig meget, men når vi ved — og det har vi fået svar på i udvalget fra ministeren — at pensionisterne har fået en større andel i velstandsstigningen end den øvrige del af landets borgere i de senere år, så må vi under hensyn til landets økonomi melde fra.

Det er jo sådan, at folkepensionen i de senere år er steget så stærkt, at den er blevet en stadig større procentdel af de erhvervsaktives indkomster. I 1965 udgjorde pensionen 49 pct. af arbejdernes gennemsnitsindkomst, i 1968 udgjorde den over 55 pct. af arbejderindkomsten, og i 1970 var

den steget til 61 pct. af arbejderindkomsten. Det er godt, det er gået sådan, men vi kan jo ikke blot blive ved uden hensyn til andre befolkningsgrupper og uden hensyn til, at vi ikke har pengene til rådighed til andre påtrængende offentlige opgaver. Det var vel heller ikke helt tilfældigt, at disse 300 mill. kr. var med i kulegravernes spareforslag, indtil der kom en mand med en slæde i vejen. Nej, vi vil meget hellere se på de områder inden for pensionslovgivningen, der virkelig er trivselsfremmende: en lempelse af fradragsreglerne og dermed skatteklempen, så det ikke bliver komplet meningsløst for pensionisterne at påtage sig et arbejde, hvis de ønsker det. På disse områder vil det konservative folkeparti være at få i tale.

Angående § 37 a i lovforslag nr. 162 og tilsvarende paragraffer i de andre to lovforslag er det i udvalget blevet klart belyst, hvad forhandlingsretten betyder, nemlig at folkepensionistforeningernes og invalideorganisationernes ret til forhandling med socialministeren, inden der fremsættes lovforslag om ændringer af grundbeløb og tillæg, nu lovfæstes. Forhandlingerne er jo allerede hævdevundne gennem mange år, og der er vel egentlig ikke sket nogen ændring i forholdet, men dette er vi altså blevet enige om i udvalget.

Må jeg så til sidst spørge, hvor regeringen har pengene til at gennemføre disse forslag for. Jeg har set, at man har overskredet reserverne for ny lovgivning med 150 mill. kr., det er det beløb, som disse love koster os i indeværende finansår. Men hvor skal pengene komme fra? Det er heldigvis sjældent, at vi udsættes for at skulle sige ja til gennemførelsen af lovforslag, vi ingen penge har til. Nu sker det oven i købet i en tid, hvor regeringen siger den vil spare; har vi nogen sinde været præsenteret for noget lignende her i folketinget? Måske vil økonomiministeren eller statsministeren fortælle om den tryllekunst, der skal sætte regeringen i stand til at gennemføre en lovgivning, hvis udgifter man allerede har disponeret over til andre formål.

Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til disse lovforslags gennemførelse.

Nathalie Lind: De lovforslag, vi nu har til tredje behandling, indeholder to principielle ting. Jeg skal ikke knytte mange ord til den